

סדר הלימוד ליום י' ניסן:

סדר לקוטי פורת"ן הי"א:

נמצא, שיצחק הוא בחינת דינא קדישא, שנמשך מצד החסד, בחינת "אברהם הוליד את יצחק" כנ"ל. וזה מה שפרש רש"י על פסוק זה: לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, הינו בחינת סטרא דמסאבא. הינו, שהדין של יצחק שנולד משרה, נמשך מסטרא דמסאבא, חס ושלום, שהוא בחינת אבימלך. ועל כן צר הקדוש ברוך הוא קלסתר פנים של יצחק דומה לאברהם והיו הכל מודים שאברהם הוליד את יצחק. פרוש שהדין הוא בחינת דינא קדישא, ומסטרא דאברהם בחינת חסד, נולד יצחק כנ"ל:

והמתקת הדין של יצחק, על ידי החכמה, שהוא ידיעת התורה כנ"ל, זה בחינת יעקב שנולד מיצחק. כי מבחינת הדין הזה בחינת יצחק, שהוא בחינת הנפש כנ"ל, נולדים שתי בחינות, שהם בחינת יעקב ועשו. יעקב, הוא בחינת החכמה, בחינת דבור בידיעה, שהוא בחינת המתקת הדין של יצחק. ועשו, הוא בחינת הסיגים והפסלת גמור, שמשלת לשליו ויורדין מבחינת הדין, והוא בחינת "נפש כי תחטא". וזהו: "אלה תולדות יצחק בן אברהם", ופרש רש"י: יעקב ועשו. הינו כנ"ל: כי המתקת הדין של יצחק, הוא על ידי בחינת יעקב, שהוא בחינת דבור בדעה. כי יעקב הוא בחינת חכמה, כמו שכתוב: "ויעקבני", ותרגם אונקלוס: ויחכמני. כי יש דבור בלא דעה, ויש דבור בדעה. ושני בחינות אלו, הן בחינת הושענא רבא ושמחת תורה, שהן בחינת יצחק ויעקב. כי הושענא רבא,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקיב - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הוא בחינת דבור בלא דעה, שהוא בחינת ערבה, כי ערבה דומה לשפתים, כי איתא בזהר הקדוש 'אית מאן דלעי באורייתא ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע, כל מלה ומלה סלקא לעלא, וקדשא בריך הוא חדי בהאי מלה, ונטע לה סחרנין דההוא נחלא, ואתעבדו מאנון מלין אילנין רברבין, ואקרוין ערבי נחל'. נמצא שערבי נחל הם בחינת דבור בלא דעה.

וזהו בחינת הושענא רבא, שהוא בחינת דין, בחינת פחד ויצחק, שנמשך ממחין דקטנות, ועל כן הדבור בלא דעת עדין. אבל שמחת-תורה, הוא בחינת דבור בדעה, והוא החיות של הנפש. כדאיתא בזהר: 'זכאין אנון דידיעין אורחוי דאורייתא, ומשתדלי בה בארח מישור, דאנון נטעין אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא'. וזה בחינת יעקב, שהוא בחינת חכמה, בחינת מחין דגדלות, שהוא בחינת רפואת הנפש, בחינת "שמש צדקה ומרפא בכנפיה". כי שמש, הוא בחינת יעקב, וכמו שכתוב (בראשית ל"ב): "ויזרח לו השמש" [שהוא בחינת חכמה, בחינת דבור בדעה, שהוא בחינת התורה, בחינת שמחת תורה, תורה שהוא בחינת אילנא דאסותא כנ"ל. וזה בחינת "שמש ומגן ה' אלקים", ה' אלקים, זה בחינת רחמים ודין, בחינת יעקב ויצחק, שהם בחינת שמש ומגן. וזה בחינת "והיה אור הלבנה כאור החמה", כי הלבנה היא בחינת יצחק, והחמה היא בחינת יעקב. וצריך להמתיק הדין של יצחק, שהוא בחינת לבנה, על ידי בחינת שמש, שהוא בחינת יעקב, עד שיהיה אור הלבנה כאור החמה. ואז נעשה מצדק צדקה, בחינת שמש צדקה ומרפא.

כי כשהמלכות בבחינת דין, נקראת צדק. וכשממתיקין אותה, על ידי בחינת יעקב, אזי היא בבחינת צדקה, בחינת שמש

צדקה, שהוא בחינת דבור בדעה, בחינת "אני ה' המדבר בצדקה ורב להושיע". כי הנפש שהיה מקדם בבחינת דין, בבחינת צדק, בבחינת מחין דקטנות, בחינת דבור בלא דעה. כשעולה מצדק לצדקה, זהו המתקתה וישועתה, בחינת "מדבר בצדקה ורב להושיע" וכנ"ל.

וזהו בחינת "תורת ה' תמימה משיבת נפש" 'תורת ה' תמימה', הינו חכמת התורה, בחינת דבור בדעה. זהו עקר ההמתקה, שהוא בחינת רפואת הנפש, בחינת משיבת נפש וכנ"ל. וזהו בחינת: "רפאות תהי לשריף", שנאמר בשבח התורה. 'לשריף', זה בחינת מלכות, בחינת: 'ששרה על כל העולם', שמשם נמשך הדין של יצחק. והתורה, היא הרפואה וההמתקה של הדין הזה כנ"ל.

כי כשבא לחכמת התורה, נתתקן הנפש, ומעלהו לשרשו. כי טפת הזרע של הולדת הנפש נמשכת מהמח, ומחא, חכמה. כי ישראל עלו במחשבה תחלה, והמחשבה היא חכמה, שהיא שרש נפשות ישראל, ושרש כל העולמות. כי שרש כלם הוא חכמת התורה, כי באוריתא קדשא בריף הוא ברא עלמין. והתורה נקראת חכמה, כמו שכתוב (משלי ח): "אני חכמה" וכו'. וכשזוכה הנפש לחכמת התורה, זהו בחינת חדוש העולם. כי חדוש כל העולמות היה על ידי חכמה, שהוא התורה כנ"ל. ואזי כשזוכה לחכמה, אזי נתגלה כבודו יתברך, שזהו עקר התכלית של כל עבודת האדם. כי תכלית כל העבודות שצריך האדם לעבד את הבורא יתברך, הוא רק כדי שיתגלה כבודו. [כמו שכתוב (ישעיה מ"ג): "לכבודי בראתיו" וכו']. והכבוד נתגלה על ידי החכמה כמו שכתוב: "ואם אב אני איה כבודי" ואב הוא בחינת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקיד - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

חכמה כמו שכתוב: אברך, ופרש רש"י: אב בחכמה:

וזה פרוש הפסוק, רומה על השמים אלקים. שמים, זה בחינת יעקב (כמוכא במקום אחר). כשהוא מעלה בחינת נפש, שהוא בחינת אלקים, דינא קדישא. לבחינת יעקב, שהוא בחינת שמים, בחינת חכמה. אזי, על כל הארץ כבודך, אזי נתגלה כבודו כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ד מי שעוסק בתורה ואינו יכול להבין, גם זה טוב מאד, כי כל דבור עולה למעלה והקדוש ברוך הוא שמח בהם ונעשה מהם בחינת ערבי נחל:

ה הושענא רבא ושמת תורה הם בחינת דבורים בתורה בלא דעה שאינו יכול להבין עדין. ודבור בדעה, שזכה לידע ולהבין חכמת התורה שהוא רפואת הנפש (עין פנים):

סדר חיי מוהר"ן הי"מ:

תקלו (צד) אמר לענין המפרסמים של שקר, כי על הבעל דבר קשה מאד לטרח עם כל העולם להטעותם מדרך הישר, על-כן העמיד מפרסם אחד במקום פלוני ומפרסם אחד במקום פלוני. ואמר על מפרסם אחד שהוא עקר ראש אלף אנשים, שבדאי לא יקומו בתחית המתים:

תקלח (צה) אמר על אנשי-שלומו שקשה להם שירימו את עצמן להנהיג ברבנות והתנשאות מחמת שהכנסתי בהם אמת הרבה יותר מדי:

תקלט (צו) אמר שטוב מאד לתן בכל עת על פדיונות לצדיקים, אפלו שלא בעת צרה חס ושלום. וספר מכמה אנשים ממדינת

קִיר"ה שְׂרָגִילִים מְאֹד לְהִרְבּוֹת בְּנִתְיִנַת פְּדִיוֹנוֹת תָּמִיד. וְאָמַר שָׂאֵלוּ הָיָה לוֹ אִישׁ צָדִיק שְׂיִהְיֶה רְאוּי לַעֲשׂוֹת לוֹ פְּדִיוֹן, הָיָה נוֹתֵן לוֹ עַל פְּדִיוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת. וְדִבֵּר מִזֶּה הִרְבֵּה כִּי פְּדִיוֹנוֹת הֵם דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד:

תקמ (צו) לְעֵינַי הַמְּרֹאוֹת וְהַחַיּוֹנוֹת שְׂרוּאֵינ הַגְּדוֹלִים הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים אָמַר, כְּשֶׁרוֹצִין לְמַעַלָּה שְׂיִרְאֶה אָדָם אֵיזָה מְרֹאָה וְחַיּוֹן אֲזִי מִלְּבִישֵׁינ אוֹתוֹ בְּעֵינַיִם כְּאֵלוֹ שְׂיִוְכַל לְרֹאוֹת בָּהֶם מַה שְׂיִרְאֶה כְּגוֹן נְשִׁמַת מִת אוֹ מִלְאָךְ וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. וְעֵינַי בְּמָקוֹם אַחַר מַה שְׂמִבְּאֵר עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ד): "עֵינַי הַשֵּׁם אֶל צְדִיקִים" שְׂהַצְּדִיקִים יֵשׁ לָהֶם עֵינַי הַשֵּׁם, עַל־כֵּן הֵם יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּעֵינַי הַשֵּׁם שְׂיֵשׁ לָהֶם:

תקמא (צח) שְׂמַעְתִּי מִמְּנֹו שְׂאָמַר שְׂבִרְכָה שְׂנוֹהֲגִין לְבָרַךְ אֶת עַצְמָן אֲצֵל גְּדוֹלִים וְחֹשׁוֹבִים הוּא דְּבַר יָקָר מְאֹד, וְטוֹב לְהַשְׂתַּדֵּל לְבָרַךְ אֶת עַצְמוֹ אֲצֵל כָּלָם:

תקמב (צט) אָמַר טוֹב מְאֹד לְרֹאוֹת פְּנֵי כָּל הַצְּדִיקִים שְׂבִדוֹר, כִּי צְדִיקָיָא אֲנִפִּי שְׂכִינְתָּא (זֶהר הַקְּדוֹשׁ שְׂמוֹת קס"ג):

תקמג (ק) כִּפְתָה פְּעָמִים הָיָה מְדַבֵּר הִרְבֵּה עִמְנוּ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַשְׂתַּדֵּל לְדַבֵּר הִרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כִּדִּי לְעוֹרָרָם וּלְהַשִּׁיבָם לְקָרְבָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְרִצּוֹנוּ הָיָה אֲפִלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂיַחֲוֹת חֲלִין בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אוֹלֵי יִצְמַח וְיִתְגַּלְגַּל מִזֶּה דְּבוּרִים שְׂיַעוֹרְרוּ אוֹתָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֲפִלוּ אִם לֹא יַפְעֵל כִּי־אִם תְּנוּעָה בְּעֵלְמָא, שְׂיִכְנַס בָּהֶם אֵיזָה הִרְהוֹר תְּשׁוּבָה אוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׂעָה, גַּם־כֵּן טוֹב מְאֹד, מִכָּל־שָׂכֵן שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂבִרְבּוֹת הַיָּמִים, כְּשֶׁיִּדְבֵּר עִמָּהֶם וְיַחֲזֹר וְיִדְבֵּר, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרָרָם בְּאַמַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְקָרְבָם לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין דְּבַר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקטז - צמח מורה רצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

גְּדוֹל מִזֶּה, כְּמוֹבָא בְּכָל הַסְּפָרִים בְּפֶרֶט בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב
שֵׁם זַכָּה מֵאֵן דְּאֶחָד בִּידָא דְּחִיבָא וְכוּ' וְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא מִשְׁתַּבַּח
בֵּה בְּכָל עֲלָמִין.

וְהוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הָאֲרִידָא לְדַבֵּר עִמָּנוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים מִזֶּה,
וְזֵרָז אֹתָנוּ לָזֶה מְאֹד בְּכְמָה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת. וְכְמָה פְּעָמִים הָיָה מְבִיָּה
אֹתָנוּ בְּבִזְיוֹנוֹת עַל שְׂאֵנוּ מִתְּעַצְלִים בְּזֶה, וּפְעַם אַחַת קָרָא אֹתָנוּ
עֲצִים יְבִשִׁים עַל שְׂאֵין אָנוּ מוֹלִידִים נְפֹשׁוֹת שִׁיתְקָרְבוּ לְהַשֵּׁם
יְתַבְרַךְ עַל יְדֵינוּ.

וּפְעַם אַחַת בְּלֵיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲמַדְנוּ לְפָנָיו עִם כְּמָה אֲנָשִׁים
מִתְּחִלָּה שְׂלוֹ, וְהוֹכִיחַ אֹתָנוּ מְאֹד כְּמָה שְׁעוֹת עַל עֲנִין זֶה וְסִפֵּר
אִז הִרְבֵּה מִעֲנִין זֶה. וְגַם הָיָה רְצוֹנוֹ שִׁיִּסְעוּ נְסִיעוֹת בְּשָׁבִיל זֶה כִּדִּי
לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם. וְאִז כְּשֶׁדִּבֶּר מִזֶּה לְהַשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב נְפֹשׁוֹת
לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ כִּנ"ל, אִז הָיָה מִתְּלוֹצֵץ מֵאֱלוֹ הַמְּשִׁתַּדְּלִים לְקָרֵב
לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ רַק הַפְּחוּתִים בְּמַעְלָה מְאֹד כְּגוֹן עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים
וְעַמֵּי הָאָרְצוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה אֲנָשִׁים הַשְּׁפָלִים בְּמַעְלָה. כִּי הָעֶקֶר
הוּא לְהַשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ בְּנֵי הָאָדָם הַגְּדוֹלִים בְּמַעְלָה
שִׁישׁ לָהֶם אִיזָה חֲשִׁיבוֹת. כִּי בְּנֵי-אָדָם כָּאֱלוֹ קָשָׁה לְקָרֵב מְאֹד,
וְכִשְׁזוֹכָה לְקָרֵב אֲשֶׁרִי לוֹ. כִּי הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד כְּשֶׁמְקָרֵב
נְפֹשׁוֹת גְּדוֹלוֹת לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ וְאִז אֱלוֹ הַקְּטַנִּים וְהַשְּׁפָלִים בְּמַעְלָה
נוֹפְלִים וְנִטְפָּלִים מִמִּילָא אֱלֹו וּמִתְקָרְבִים לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, כִּי
מִתְבַּטְּלִים לְגַבֵּי הַגְּדוֹל מֵהֶם שְׁנֵתְקָרֵב לְדֶרֶךְ הָאֵמֶת לְהַשֵּׁם
יְתַבְרַךְ.

וְשִׂאֲלֵתִי אֹתוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִי הוּא הַגְּדוֹל. הַשֵּׁיב בְּחַפְזוֹן [בְּדֶרֶךְ
גְּעָרָה עַל שְׂאֵנִי שׁוֹאֵל דָּבָר פְּשׁוּט כְּזֶה] מִי שֶׁהוּא לְמִדָּן יוֹתֵר חָשׁוּב
יוֹתֵר, מִי שֶׁהוּא עֲשִׂיר חָשׁוּב יוֹתֵר, מִי שֶׁהוּא מִיָּחָס חָשׁוּב יוֹתֵר.

וְהַמּוֹבֵן מִדְּבָרָיו הָיָה שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה חֲשִׁיבוֹת וּמַעֲלָה מִצַּד
 עֲשִׂירוֹת אֹ מִצַּד חֲכָמָה וְיָחוּס, בּוֹדֵאֵי נִשְׁמָתוֹ גְּדוּלָּה וּגְבוּהָהּ יוֹתֵר.
 וְכִמוֹ כֵּן יֵשׁ לוֹ יִצָּר הָרַע גְּדוּל בְּיוֹתֵר, וְגַם בּוֹ תְּלוּיִים כִּפְּהַ נִפְשׁוֹת
 בְּיוֹתֵר. וְעַל־כֵּן הָעֶקֶר לְהִשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים הַחֲשׁוּבִים
 שֶׁבָּעִיר, כְּגוֹן בְּנֵי הָעֲשִׂירִים וְאוֹתָן שֶׁמְחַזְּקִים בְּלְמוּד, וְאִזּוֹ הַקְּטַנִּים
 מִתְּקָרְבִים מִמִּילָא וּפְנִ"ל.

גַּם דֶּרְכּוֹ הָיָה שֶׁלֹּא הָיָה מִשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב זְקֵנִים רַק בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 כְּמוֹבָא בְּהַאֲלָף־בֵּית שֶׁהַנְּעָרִים בְּקָל לְהַשִּׁיב אוֹתָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 מִן הַזְּקֵנִים. וְכֵן סֵפֶר לִי זֶקֶן אֶחָד עַל עֲצָמוֹ שֶׁפִּעַם אַחַת כִּשְׁהָיָה
 אֶצְלוֹ עַל חַג הַשָּׁבוּעוֹת בְּזֹאסְלָאב אִזּוֹ אָמַר לְרַבְּנּוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ,
 רַבְּנּוֹ קָרְבוֹ אוֹתִי אֲלֵיכֶם. הַשִּׁיב לוֹ רַבְּנּוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ אֵינִי יָכוֹל
 לְקָרֵב זְקֵנִים. אַחֲר־כֵּן שָׁחַק רַבְּנּוֹ קֶצֶת וְאָמַר לוֹ, תֹּאמְרוּ שְׂכָךְ הוּא
 הָאֵמֶת שֶׁאֵינִי יָכוֹל, בּוֹדֵאֵי אֲנִי יָכוֹל לְקָרֵב גַּם זְקֵנִים. אֲבָל
 אֶף־עַל־פִּי־כֵן לֹא נִתְקָרֵב זֶה הַזֶּקֶן הַיָּטִב לְרַבְּנּוֹ כְּמוֹ בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
 וְכֵן מְבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה תְּעִיתִי כְּשֶׁהָ אֹבֵד בְּלִקּוּטֵי א' בְּסִימָן ר"ו
 הַחֲלוּק שְׁבִין עוֹל יָמִים לְזֶקֶן עֵין שָׁם. וְכֵן שָׁמַעְנוּ וְרָאִינוּ כִּפְּהַ
 פְּעָמִים שֶׁקָּשָׁה לְקָרֵב הַזְּקֵנִים:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

ט אֲסוּר גְּדוּל לְעֵינַי בְּסִפְרֵי הַמְּחַקְרִים. כִּי יֵשׁ כִּפְּהַ קְשִׁיּוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין
 מִבְּחִינַת חֲלָל הַפָּנּוּי, שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא עֲלֵיהֶם תְּרוּץ בְּשׁוּם אִפְּן,
 רַק לְעֵתִיד לָבוֹא יִתְגַּלֶּה הַתְּרוּץ, אֲבָל בְּזֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר
 לְיִשְׁבָּם בְּשׁוּם שֶׁכָּל. וְכִי שֶׁמְעֵינַי בְּאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִשָּׁם,
 יִהְיֶה נִשְׁקָע וְנִאָּבֵד שָׁם לְעוֹלָם, כִּי עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר: "כָּל בָּאִיָּה לֹא
 יִשׁוּבוּן", כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהַשִּׁיב עַל
 הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמְּבוּכוֹת שֶׁבָּהֶם בְּשׁוּם שֶׁכָּל; רַק יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי אֱמוּנָהּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתק"ח - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עוֹבְרִים עַל כָּל הַחֲכָמוֹת וְעַל כָּל הַמְּבוֹכוֹת שְׂבָעוּלָם, כִּי הֵם מֵאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם חֲקִירָה וְחֲכָמָה, רַק בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרְאִים יִשְׂרָאֵל 'עֹבְרִים', עַל שֶׁעַל־יְדֵי אֲמוּנָתָם הֵם עוֹבְרִים וְעוֹלִים עַל כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת וְחֲקִירוֹת, כִּי אֵינָם צְרִיכִים לְחַקֵּר אַחַר הָאֱמֶת כָּלֵל, כִּי הֵם יוֹדְעִים הָאֱמֶת לְאֲמֶתוֹ עַל־יְדֵי אֲמוּנָתָם הַשְּׁלֵמָה, שְׂמֵאֲמִינִים בְּהָאֱמֶת כְּפִי מַה שֶּׁקִּבְּלוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם עוֹבְרִים וְעוֹלִים עַל כָּל הַחֲכָמוֹת כָּלָם (שם סי' סד).

י וְדַע שֶׁיֵּשׁ צְדִיקִים גְּדוֹלִים, שֶׁהֵם צְרִיכִין דִּיקָא לְעֵין בְּאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת, כִּי עַל־יְדֵי עֵיוֹנָם בָּהֶם הֵם מַעֲלִין וּמוֹצִיאִין מֵהֶם כִּמְהַר נִשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִשְׁקָעוּ בָּהֶם. וְעַל־כֵּן אֵל תָּבִיא לָךְ רְאִיָּה מִמֶּה שֶׁמְּצִינֵנוּ כִּמְהַר גְּדוֹלֵי הַקְּדֻמוֹנִים שֶׁעָסְקוּ בְּאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת, כִּי הָיוּ מְכַרְחִים לָזֶה כִּנ"ל, וְלִגְדֹל קְדוּשָׁתָם הָעֲצוּמָה הָעֵלְיוֹ נִשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בָּהֶם כִּנ"ל. אֲבָל אֲנָשִׁים שְׂאֵינָם גְּדוֹלִים בְּצַדִּיקוֹתָם כָּל־כָּף, מְכַל־שֶׁכֶן אֲנָשִׁים פְּשוּטִים, בְּפָרֵט בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ חֲלִילָה לְהַסְתִּיבֵל וְלִכְנֹם בָּהֶם, כִּי יִהְיֶה נִשְׁקָע וְנֶאֱבָד שָׁם לְעוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן (שם).

יא עַל־יְדֵי הַנְּגוּן שֶׁל הַצְּדִיק הַגְּדוֹל הָאֲמִתִּי, הוּא מַעֲלָה אֶת הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְאֶפִּיקוֹרְסוֹת הַנ"ל שְׂאֵין עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה (שם).

יב חֲכָמֵי הַטַּבֵּעַ, שְׂרוֹצִים לְהִרְאוֹת עַל־פִּי חֲכָמָתָם הַמְּטִיעִית שֶׁהַכֹּל עַל־פִּי הַטַּבֵּעַ, חֵם וְשָׁלוֹם, הֵם חֵיוֹת רָעוֹת שְׂדוּרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמֵּנוּ, כִּי כִּמְהַר נִפְּשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁקָּעוּ בָּזֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֵלוֹ הַנִּפְּשׁוֹת הֵם כְּצַפְרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפֶּה. עַל־כֵּן כָּל מִי שֶׁחָם עַל נַפְשׁוֹ, צָרִיךְ לְבָרַח וּלְהַמְלִיט נַפְשׁוֹ מֵהֶם, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַפְשׁוֹ נְטוּרָפֶת וְנִדְרָסֶת, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי חֵיוֹת רָעוֹת הַנ"ל, עַל־כֵּן חֲלִילָה לְהַסְתִּיבֵל כָּלֵל בְּאֵלוֹ הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת, אֲפֵלוּ בַּסְּפָרִים

שְׁחַבְרוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין רָעָה גְדוֹלָה מִזֹּו (ליקו"ת סי' ד).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

וּבִוְדָאֵי צְדִקוֹ וְנֶאֱמָנוּ דְּבַרֵי הַמְּשָׁנָה הַקְּדוּשָׁה אֶפְלוּ עַל פִּי פְּשׁוּטָה
 שְׁמִי שְׁבוּחַר לְסִבַּל בְּעוֹלָם הַזֶּה לְאָכַל פֶּת בַּמִּלַּח וּמִים בַּמְּשׁוּרָה
 יִשְׁתֶּה וְעַל הָאָרֶץ יִישַׁן וְחַיֵּי צֶעַר יִחִיהַ, כִּי אֶפְלוּ פֶת בַּמִּלַּח וּמִים
 בַּמְּשׁוּרָה לָאוּ כָּל אָדָם זֹכֶה בְּהִרְחָבָה, וְעַל כֵּן הוּא צָרִיךְ עִם כָּל
 זֶה לְהִיּוֹת מְרַצֶּה לְחַיּוֹת חַיֵּי צֶעַר, אֲבָל כָּל זֶה הוּא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ
 בְּדֵי לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שָׁם: וּבַתּוֹרָה אֲתָה עֹמֵל, אִזּוֹ אִם
 עוֹשֶׂה כֵּן בּוֹדָאֵי אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְדָאֵי כִּי
 בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת אֲמַתֵּי מֵאַחַר שְׁמִקְבָּל עַל עֲצָמוֹ לְסִבַּל כָּל יְסוּרֵי
 עוֹלָם הַזֶּה וְזֹכֶה לְהַשְׁיֵג הָאֲמֵת שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה לֹא נִבְרָא בְּשִׁבִיל
 נַחַת לְהַתְּעַנֵּג בּוֹ אֲדַרְבָּא מִי שְׁרוּצָה לְהַתְּעַנֵּג בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא
 מְלֵא יְסוּרִים וְכַעַס וּמְכַאֲבוֹת וְכַנְזָכָר לְעִיל רַק הוּא בּוֹרַח מֵעֲמַל
 הָעוֹלָם הַזֶּה לְעַמַּל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא חַיֵּינוּ וְאֶרְךְ יָמֵינוּ אִזּוֹ לֹא דֵי
 שִׁיזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא עוֹלָם הַנִּצְחִי שְׁכָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ
 עוֹלָה כְּנִגְדּוֹ אֶפְלוּ בְּהֶרֶף עֵינַי, אַף גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁרִי לוֹ אֲשֶׁרִי
 חֲלָקוֹ כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין טוֹב כְּמוֹ הַסִּבָּל אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל
 הַסִּבָּל שֶׁל יְסוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם כְּשִׁבּוּרַח אֵל עֲמַל הַתּוֹרָה
 וְהַמְּצוּוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכַנְ"ל וְהַדְּבָרִים מְבֹאָרִים וּמוֹבְנִים מְאֹד לְמִי
 שְׁחָפֵץ בְּאֲמֵת וְאֵינוֹ רוֹצֶה לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי מִי שְׁמַתְלוּצִין
 מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ הוּא מַתְלוּצִין רַק מֵעֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂאֵינוֹ רוֹצֶה לְקַבֵּל
 עֲצוּתֵינוּ הָאֲמַתִּיּוֹת וּפּוֹנֶה עָרְפוֹ אֲלֵיהֶם כִּי הוּא רוֹצֶה רַק לְטַבֵּעַ
 בִּיּוֹן מְצוּלַת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי יִמָּחַה בְּיָדוֹ, יֵאָחַז כָּל אֶחָד דְּרָכּוֹ
 (תְּהִלִּים כ"ח): "וְאֶנְחָנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר" וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ
 זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, עַל אֶחָד שֶׁדִּבֶּר עִמּוֹ הִרְבֵּה, וְכֹנֵן רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקכ"ג... "זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבָרְכָהּ, הִיָּה לְהוֹצִיאוֹ מִמְקוֹמוֹת שְׁנֵטְבַע בָּהֶם בְּמִים שְׂאִין לָהֶם סוּף אֲבָל אוֹתוֹ הָאִישׁ נָתַן כְּתֵף סוּרְרַת וְחִזַּק אֶת לְבוֹ וְלֹא קִבֵּל דְּבָרֵי רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוֹ לְבָרְכָהּ, בְּלִבּוֹ אָף עַל פִּי שְׁגִם הוּא הֵבִין שְׂדֵבְרֵי רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוֹ לְבָרְכָהּ, אֲמַתִּיִּים וְנִפְלְאִים, אֲבָל לֹא רָצָה לְקַבֵּל עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוֹ לְבָרְכָהּ: זֶה הָאִישׁ דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שְׁנֵטְבַע בְּמִים וְהוֹלֵךְ לְאַבּוֹד, וּבָא אֶחָד וּפּוֹשֵׁט יָדוֹ וְרוֹצֵה לְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם, וְהוּא נוֹתֵן כְּתֵף סוּרְרַת וּפּוֹנֶה עָרְפוֹ בְּעִזּוֹת וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְהִנְיַח אֶת עַצְמוֹ לְתַפְסֵם בּוֹ לְהוֹצִיאוֹ, וּבוֹרַח מִן הַבָּא לְהַצִּילוֹ וְלִהְיוֹמֵעַ יִנְעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

תָּם וְנִשְׁלַם סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

סֵפֶר שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ג) זוג המקשקש לשעות עשוי ע"י משקולת מותר לערכו ולהכינו מבעוד יום כדי שילך ויקשקש כל השבת: (ד) המשמר פירותיו וזרעיו מפני חיה ועוף לא יספוק כף אל כף ולא יטפח כפיו על ירכו ולא ירקד להבריחם גזירה שמא יטול צרור ויזרוק להם: (ה) אין שוחקים באגוזים ולא בתפוחים וכיוצא בו משום אשווי גומות: הגה ודוקא על גבי קרקע אבל על גבי שלחן שרי דליכא למגזר שם משום גומות (רבינו ירוחם ח"ז) ומותר לשחוק בעצמות שקורין טשי"ך אע"פ שמשמיעים קול הואיל ואינן מכוונין לשיר (הגהות אלפסי סוף עירובין) וכל זה בשוחק דרך צחוק בעלמא (ב"י) אבל בשוחק כדי להרויח אסור אפילו שוחק בתם ובחסר דהוי כמקח וממכר (אגור וב"י ורמב"ם פכ"ג) ומכל מקום אין למחות בנשים וקטנים דמוטב שיהיו שוגגין ואל יהו מזידין [תוס' וסמ"ג] והגהת מיימוני פכ"א [א] ולשחוק בכדור עיין לעיל סימן ש"ח סעיף מ"ה: (ו) אסור לשאוב מים בגלגל גזירה שמא ימלא לגנתו וחורבתו או למשרה של פשתן לפיכך אם לא היה שם לא גינה ולא חורבה

ולא בריכה לשרות בה פשתן מומר ויש אומרים שלא אסרו אלא בגלגל גדול שמוציא מים הרבה ביחד בלא טורח והם גלגלים הקבועים בהם דליים הרבה סביב אבל גלגלים שלנו שאין ממלאים בהם אלא מעט מותר דליכא למיחש למידי: (ז) מי שיש לו פירות בראש הגג ורואה מטר שבא אסור לשלשלם בשבת דרך ארובה שבגג אבל מותר לכסותן ואפילו לבנים שהם מוקצים מותר לכסותן מפני הדלף: (ח) מותר ליתן כלי תחת הדלף בשבת ואם נתמלא שופכו ומחזירו למקומו והוא שיהא הדלף ראוי לרחיצה אבל אם אינו ראוי אסור משום שאין עושין גרף של רעי לכתחלה ואם נתן כלי תחת דלף שאינו ראוי לרחיצה מותר לטלטלו במים המאוסים שבו:

סימן שלט (א) אין רוכבין על גבי בהמה (ועיין לעיל סימן ש"ה סי"ח מדין הליכת קרון): (ב) אין שטיין על פני המים אפילו בבריכה שבחצר מפני שכשהמים נעקרים ויוצאים חוץ לבריכה דמי לנהר ואם יש לה שפה סביב מותר דכיון דאפילו נעקרו המים השפה מחזרת אותם למקומם הוי ליה ככלי וליכא למיגזר ביה שמא יעשה חבית של שייטיין: (ג) אין מטפחין להכות כף אל כף ולא מספקין להכות כף על ירך ולא מרקדין גזירה שמא יתקן כלי שיר ואפילו להכות באצבע על הקרקע או על הלוח או אחת כנגד אחת כדרך המשוררים או לקשקש באגוז לתינוק או לשחק בו בזוג כדי שישתוק כל זה וכיוצא בו אסור גזירה שמא יתקן כלי שיר ולספק כלאחר יד מותר: הגה והא דמספקין ומרקדין האידנא ולא מחינן בהו משום דמוטב שיהיו שוגגין וכו' ויש אומרים דבזמן הזה הכל שרי שאין אנו בקיאים בעשיית כלי שיר וליכא למיגזר שמא יתקן כלי שיר דמלתא דלא שכיח הוא ואפשר שעל זה נהגו להקל בכל (תוספות סוף פרק

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

המביא כדי יין): (ד) אין דנין: הגה ולכן אסור לתפוס ולהכניס לבית הסוהר מי שנתחייב איזה עונש כדי שלא יברח וכל שכן שאסור להלקותו דהוה בכלל דין ואם יברח אין עלינו כלום (ב"י סוף סימן רס"ג בשם שבולי הלקט) ולא מקדשין: הגה ויש מתירין לקדש היכא דאין לו אשה ובנים (ר"ת) ואפשר דהוא הדין הכניסה לחופה שרי (סמ"ג) ואע"ג דלא קי"ל הכי מכל מקום סומכין על זה בשעת הדחק כי גדול כבוד הבריות כמו שרגילין שלפעמים שלא היו יכולים להשוות עם הנדוניה ביום ו' עד הלילה דעושין החופה והקידושין בליל שבת הואיל וכבר הוכנו לסעודה ולנשואין והוי ביוש לכלה ולחתן אם לא יכנוס אז ומכל מקום לכתחלה יש ליזהר שלא יבא לידי כך (ועיין בטור אבן העזר סימן ס"ג): ולא חולצין ולא מיבמין ואין כונסין ולא מקדישין ולא מעריכין ולא מחריםין ולא מפרישין תרומות ומעשרות ואין פודין הבן ואין מגרשין אלא אם כן הוא גט שכיב מרע (דתקיף ליה עלמא) וכולם אם נעשו שוגגין או מזידין או מוטעין מה שעשוי עשוי:

סֵדֶר לְקוּמְיֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תתקנה: מלא רחמים עשה את אשר בקיך גלף ואת משפטיך נשמר, וקיים לנו מקרא שכתוב: "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם, והסירותי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם, וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם, והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלקים, והושעתיו אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב", ונאמר: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליתכם אטהר אתכם השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש

בְּקֶרְבִי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה', אֱלֹקֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי אֲדֹנָי
 תְּשׁוּעָתִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:
תַּפְּלָה כֹּג תתקנו: {מיוסד ע"פ תורה ע"ד} יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'
 אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַעֲצוּמִים שְׁאֹזְכָה מִהֲרָה לְרַפְּאֵת אֶת נַפְשִׁי רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
 וְלַהֲעֵלּוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, וְתוֹכְנֵנִי לְעֶסֶק
 בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֹזְכָה לְהַתִּיגֵעַ
 בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שְׁאֹזְכָה לִידַע וּלְהַבִּין אוֹתָהּ עַל בּוֹרִיָּה
 וְאַמְתָּתָהּ, וְאֹזְכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:

תתקנו: וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים וְתִבְטַל
 מֵעָלַי כָּל מִינֵי דִינִים שְׁבָעוּלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל
 הַדִּינִים הַקָּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מִסִּטְרָא דְּמַסָּאבָּא מִזְּהַמַּת הַנְּחָשׁ, אֲנָא
 ה', רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאֵי וְלֹא תִגְמַל עִמִּי
 כְּעִוְוֹנוֹתַי, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְשִׁמְרָה נַפְשִׁי
 וְהִצִּילֵנִי מִדִּינִים הַקָּשִׁים הָאֵלֶּה הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַסִּטְרָא אַחֲרָא
 וְתִרְחַם עָלַי וְתִהְיֶה בְּעִזְרִי, וְתִתֵּן לִי דַעַת וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה, לְעֶסֶק
 בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמְתָּת, בְּאַפֵּן שְׁאֹזְכָה לְהַמְתִּיק גַּם כָּל הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים
 הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת גְּבוּרוֹת יִצְחָק, אֲשֶׁר כָּל אֱלֹהֵי
 הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים הֵם לְטוֹבָה, גַּם אוֹתָם אֹזְכָה לְהַמְתִּיק שִׁיתְּהַפְּכוּ
 לְחֶסֶדִים גְּמוּרִים מִכָּל שִׁכְן שְׁלֵא יִשְׁתַּלְּשֵׁל מֵהֶם חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹם
 דִּינִים קָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

תתקנה: רבונו של עולם ידעתי ואני מאמין שכל הדינים והיסורים
 העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל
 אחד ואחד בכל עת ובכל זמן, וכל המניעות והבלבולים המונעים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקכ"ד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וּמִבְּלָבָלִים אֹתָנוּ מֵעֲבֹדֶתְךָ, כָּלָם נִשְׁלַחִים מֵאַתָּה לְטוֹבֵתְנוּ, וְאִם
אֲנִיחָנוּ חוֹשְׁבִים אֹתָם לְרַעוֹת חֶם וְשָׁלוֹם, אֱלֹקִים חֹשְׁבֵה לְטוֹבָה, כִּי
כּוֹנֵנְתְךָ תָּמִיד לְטוֹבָה כִּי הִתְרַחַקוֹת הוּא עֶקֶר הַהִתְקַרְבוֹת, וְאַתָּה
מוֹכִיחַ וּמִיַּסֵּר וּמְנַסֶּה וּמְצַרֵּף אֹתָנוּ לְטוֹבֵתְנוּ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "כִּי
כֹּאֲשֶׁר יִיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹקֶיךָ מִיַּסְרֶךָ" אֲבָל מֵרַבּוֹי חֲלִישוֹת
נִפְשָׁנוּ, מֵרַבּוֹי עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּמֵעֲצָם עֲכִירַת וְנִשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ, אֵינן אָנוּ
יְכוּלִים לְקַבֵּל אֲפִלּוֹ דִּינֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, כִּי הַיַּסּוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת
מִבְּלָבָלִים וּמִטְרִידִים אֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל"
עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְנוּ וּבִפְרָט אֲנִי
הִדַּל וְהֶאֱבִיז וְכוּ' אֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁעָבַר עָלַי
מִיְלָדוֹתַי, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכוּ', (וַיִּפְרֹשׁ כֹּל שִׁיחַתוֹ כֹּל הַמְּנִיעוֹת
וְהַבְּלוּלִים וְהַיַּסּוּרִים וְהַהֲסָתוֹת וְהַנְּסִיווֹת וְהַצִּירוּפִים שְׁעָבְרוּ עָלָיו מֵעוֹדוֹ, וְכֹל
הַמְּכַשׁוֹלוֹת וְהַחֲטָאִים וְהַפְּשָׁעִים שֶׁנִּכְשַׁל בָּהֶם וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי מַה
שִׁיּוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ אֶת נִגְעֵי לִבּוֹ וּמְכַאֲבוֹ), וּבְיָדָי בְּכָל מַה שְׁעָבַר עָלַי,
בְּכָלָם כּוֹנֵנְתְךָ הָיָה לְטוֹבָה, לְנַסּוֹתַי וּלְצַרְפְּנֵי עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הָעֲנִיָּנִים
דִּיקָא, אֲבָל מֵעוֹצָם קִטְנוֹת וּשְׁטוֹת דַּעְתִּי וְעֲכִירַת גּוֹפִי, לֹא יָכַלְתִּי
לְעִמֹּד בְּשׁוֹם בְּחִינָה דְקָה וְנִסְיוֹן קַל וְצָרוּף כָּל שְׁהוּא, "בְּחִנְתָּ לְבִי
פְקֻדָּתָ לִילָה צַרְפָּתַי בֵּל תְּמַצָּא, זְמַתִּי בֵּל יַעֲבֹר פִּי":

תִּתְקַנֵּט: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצַרוֹתַי דֵּי,
וַיִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים, בְּכַח הַרְחָמִים
שֶׁחָתְרוּ וְהַשִּׁיגוּ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וַיִּמְתִּיק וַיִּבְטַל כָּל הַדֵּינִים
מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וּמֵעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי
אֵינן מִי שֶׁיַּעֲמִד בְּעֵדְנוּ עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה בְּעוֹקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם כַּח וּזְכוּת כָּל הַשְּׁבָעָה
רוּעִים וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, כַּחֶם וּזְכוּתָם הַגְּדוֹל יִגְנוּ עָלֵינוּ,

וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעֵדְנוּ, וַיַּעֲשׂוּ כְּחֻמְתָּם הַגְּדוֹלָה, וְכִרְחֻמֵיהֶם הַמְרֻבִים
וַיִּמְתִּיקוּ וַיִּבְטְלוּ מֵעֲלִינוּ כָּל מִיָּנִי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה
מֵעֲתָה לְהִתְקַרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, וַיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה דְקֻדְשָׁה, וְאַשְׁכַּח לְגַמְרֵי דְרַכֵי הָרַע
וּמְחֻשְׁבוֹתַי הָרָעוֹת וְהַמְבֻלְבָּלוֹת מְאֹד וְאַזְכָּה מֵעֲתָה לְחֻשׁוֹב רַק
בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בְּקֻדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוֹלָה וְלִהְיוֹת דְּבוּק בָּךְ
וּבְצַדִּיקִיךָ הָאֱמֶתִיִּים וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכָּה לִידַע
וְלִהְבִּין תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל בּוֹרִיָּה וְאַמְתָּתָה וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה
לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשִׁי מִכָּל מַכְאוּבֵיָה וְתַחֲלוּאֵיָה וּמַכּוֹתֵיָה הָאֲנוּשׁוֹת
וְהַרְבּוֹת וְהָעֲצוּמוֹת מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר
הֲרַבִּיתִי לְהַחֲלוֹתָהּ וּלְהַכּוֹתָהּ לְיִסְרָהּ וּלְהַכְּאִיבָהּ, עַל יְדֵי רַבּוּי
עוֹזְנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם דְּרָךְ
לְרַפְּאוֹתָהּ כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה
וְהָעֲצוּמָה, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דְּבָר: